

ВЕРИГИТЕ НА МИСЖЛТА

Когато мжртвата пустиня
на свойта черна слепота
Човекът с пот и кръв премина
под ударите на Смжртта
и, окжрвавен, блед излезна
на стржмния житетски пжт, —
пред него с рев страхотна бездна
разкри студената си гржд.
Самин сред хаоса безбрежен
на непрогледни векове,
той тржгна, боджр и мятежен
по голите ѹ брегове.
А пжлна бездната бе с грохот,
с незнайни ужаси и мрак
и Демонжт пред всеки проход
поставил беше кжрвав знак. . .
Но ето, трепнаха тжмите,
извжрна поглед плах Нощта
и вмиг прореза висините
златиста огнена черта.
В почуда спре се Человека
и зжрна днес и навсегда: —

